

Stapel vol geluk

Meditatie over Psalm 1 vers 1 en 2:

Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in het gestoelte der spotters; Maar zijn lust is in des HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.

Luther noemt de psalmbundel een apotheek en een lusthof. In een apotheek vinden wij geneesmiddelen tegen onze ziekten en in een hof de sappige vruchten waarmee wij gevoed worden. Beide zijn in de psalmbundel te vinden.

Vandaar de liefde voor de psalmen. Zij zijn niet alleen oud, maar ook fonkelnieuw, omdat het Gods Woord is in de klachten, zondebelijdenissen, dankzeggingen en aanbiddingen. Vooral omdat wij daarin Christus vinden in Zijn vernedering en verhoging. In de psalmen kijken wij Gods heiligen in het hart. Sterker, zien wij de Heere Christus in het hart. Want wie heeft uit de psalmen geleefd zoals Hij?

Psalm 1 is een inleiding op de gehele bundel. De korte inhoud is : er is een heilvolle weg, waarop de rechtvaardige gaat en een onheilvolle, waarop de goddeloze gaat. Hij begint met: welgelukzalig! Dit beginwoord is een merkwaardige parallel met het begin van de Bergrede, waarin Christus telkens opnieuw het „zalig" uitspreekt. Dat wil zeggen, dat God begint met zijn volk te troosten. Zalig betekent: vol. Gelukzalig: vol van geluk. Wel-gelukzalig: stapelvol van geluk. Naar zo'n woord hebben wij wel oren. Want wij zoeken allemaal het geluk, het grote geluk. Maar wij moeten goed opletten. Het geluk zijn wij kwijt en wat wij voor geluk verslijten is meestal het ware geluk niet. Wij hebben geen verstand meer van het geluk. Dat kan God alleen ons zeggen. En Hij zegt het ook!

Wie is volgens Gods benoeming stapelvol van geluk? De man die drie dingen niet doet. Ten eerste wandelt hij niet in de raad der goddelozen. De intieme samensprekingen van de mensen zonder God verafschuwt hij. Ten tweede staat hij niet op de weg der zondaren. Hun denktrant, hun levensopenbaring is de zijne niet. Ten derde zit hij niet in het gestoelte der spotters of der hoogmoedigen, die vanaf hun ingebeelde hoogten de sociaal zwakkeren, de godvrezenden bespotten.

Wanneer wij dit zo op ons laten inwerken, zou deze man een brave farizeeër kunnen zijn. Maar dat is niet het geval. Dat blijkt uit vers 2: Zijn lust is in des HEEREN Wet. Uit vers 1 lezen wij, dat het christenleven kenmerkend, onderscheidend is van het leven van mensen zonder God. De vreze des Heren is te haten het kwade. Dat is zeer praktisch. Is dat waar in uw leven? Is de zonde uw ongeluk, geworden en kunt u in die denk- en leefsfeer niet meer ademen?

Wie zijn uw vrienden en welke inhoud hebben uw gesprekken? Hoe is uw leef- en denktrant? Waar willen uw voeten, uw handen, uw ogen, uw oren naar toe? Naast de drie ontkenningen staat het positieve, wat de rechtvaardige wel doet. Zijn lust is in des HEEREN Wet. Dat wil niet zeggen, dat er geen onderlaag in zijn leven is, waartegen God niet nee zou zeggen! O jawel! Paulus wist er alles van. Hij had een vermaak in de Wet Gods naar de inwendige mens, maar wist tegelijk van de wet der zonde, waartegen God altijd nee bleef zeggen. Hier gaat het over de lust in Gods Wet. Kan dat? Kan een mens vreugde, plezier beleven aan Gods Wet? Staat die Wet niet dag en nacht voor ons in zijn veroordelende kracht: Gij zult niet? Hier komt de Wet in een andere betekenis voor. Hier betekent wet: onderwijzing, inzettingen, rechten, geboden. Het is het geheel van de openbare daden Gods, die of mondeling of schriftelijk tot de psalmist gekomen waren. En daarin had hij lust, plezier, vreugde.

Waarom ? Omdat het Gods woorden, enz. waren. Waarom was en is Israël zo blij met de sabbaths-avond? Omdat het ten reidans ging met de woorden Gods. Israël barstte soms bijkans van vreugde en ging huppelen over de uitzonderlijke goedertierenheid Gods. Kennen wij die vreugde, over dat vermaak, in dat omhelzen, dat prijzen en proeven van de woorden Gods ? Zeker, dat gaat gepaard met bittere smart over onze zonde, onze leeghoofdigheid, onze vrome en goddeloze drukten. Maar dan hebben we één ding geleerd: In God is onze zaligheid. In God en nergens anders. Die God is verrukkelijk, omdat Hij de kloof van onze zonde dempt, Zijn Geest geeft en... ten reidans gaat rondom Zijn onderwijzing. Wie zo kerkt, recreëert, dat is wordt opnieuw geboren, is er helemaal uit (ons bestaan) en er helemaal in (dat is in het Woord).

Het gevolg? Hij overdenkt die Wet dag en nacht. Dat betekent: murmelen, prevelen, mediteren, herkauwen, opeten. Dan worden smaak en zinnen gestreeld en groeit het geloof. Zo is het met de man, die er lust in heeft. Hoe met de goddelozen? Zij zijn kaf, licht als hop, dat door de stormwind van het oordeel wordt weggeblazen. Ontzettend! Deze weg is een doodlopende weg, waarop maar één woord te horen is: Bekeert u, want waarom zou u sterven?

G. Boer

Gods? Zeker, dat gaat gepaard met bittere smart over onze zonde, onze leeghoofdigheid, onze vrome en goddeloze drukten. Maar dan hebben we één ding geleerd : In God is onze zaligheid. In God en nergens anders. Die God is verrukkelijk, omdat Hij de kloof van onze zonde dempt, Zijn Geest geeft en.. „ ten reidans gaat rondom Zijn onderwijzing. Wie zo kerkt, recreëert, dat is wordt opnieuw geboren, is er helemaal uit (ons bestaan) en er helemaal in (dat is in het Woord). Het gevolg ? Hij overdenkt die Wet dag en nacht. Dat betekent : murmelen, prevelen, medi-teren, herkauwen, opeten. Dan worden smaak en zinnen gestreeld en groeit het geloof. Zo is het met de man, die er lust in heeft. Hoe met de goddelozen ? Zij zijn kaf, licht als hop, dat door de stormwind van het oordeel wordt weggeblazen. Ontzettend ! Deze weg is een doodlopende weg, waarop maar één woord te horen is : Bekeert u, want waarom zoudt ge sterven ? G. B.